

FAABORG

1989

CMD

16. september

HOTEL FAABORG

FJORD

MENU

*Kold hvidvinsdampet multekotelet
m/sauce verte, krebs, dild, lime og rogn*

*Helstegt kalveryg m/grønsager,
pommes a four og sauce Calvados*

1/2 ananas m/chokolade og vanilleparfait

VINE

Hvidvin

Rødvin

Portvin

Kaffe m/ cognac eller likør

NATMAD

(fra kl. 1.00)

Malersangen

Jeg dyrker et fag, som har farve og duft,
et håndværk med fin kolorit,
når jeg maler med lyst, og jeg bru'r min fornuft,
så står universet mig frit.

Jeg lever – og kæler for farvernes spil,
jeg synger – og sætter min hat som jeg vil.

Jeg synger mod sky
fra årleste gry,
hver tindrende dag jeg oplever på ny.

Den rigtige maler kan synge sig frem,
han står under tonernes magt,
og når følsomt han åbner for tonernes gem,
er han med det gode i pagt.

Som sangen kan løfte og kvæge vort sind,
kan farver sig trænge i hjerterne ind,
Humøret bli'r rødt,
og hjertet så blødt,
når øjet af festlige farver bli'r mødt.

Vort håndværk er herligt, og malerens lod
misundelsesværdig som få.
Når vi tumler med spekterets flimrende flod
af farver da bør vi forstå
at yde det ypperste, hånden formår
at gengive, hvad der i sjælen os bor.

Når våren står brud,
og bøg springer ud,
om farvernes skabende kraft bringes bud.

Vort håndværk er skønt, og vi har en mission,
vi er bærere af en kultur.

Vi skal opelske smagen og genskabe troen
på skønhed i hjemmets struktur.

Den ærlige maler med snilde og ånd
kan præge et hjem med sin skabende hånd
ved tankernes flugt –
harmonisk og smukt
han øver sit værk under selvkritisk tugt.

Jeg svinger min pensel og nynner en sang,
når dagen begynder ved gry,
og i arbejdets glæde får sangen en klang,
der opløfter sindet påny.

Vort håndværk, vort skønne og herlige fag,
jeg bringer en lovsang hver gudskabte dag.

Jeg synger mod sky
fra årleste gry
hver tindrende dag jeg oplever påny.

Melodi: Vilfred Kjær

En maler, han er altid glad
og i et godt humør.
For han må daglig gå omkring
og sætte på kulør.
Facader, der er blevet grå,
han ordner smertefrit.
Så derfor kan I nok forstå,
at han gør sort til hvidt.
Han ordner hver en plet,
gør dagen lys og let.

Refræn:

Den glade maler kommer her,
og straks med ét, et under sker.
Din hverdag er slet ikke grå,
næh, nu kommer farverne på.
En pessimist,
så trist og tør,
bli'r optimist
og får humør –
når maleren kommer med farver, sang og fløjt
bli'r sindet let,
humøret højt.

Ja, han er kendt i by og land,
i hytte og i slot.
Børn kalder ham »Den hvide mand
med farver og kalot«.
Hvorend en maler kommer hen,
han skaber harmoni.
For husets frue trylles frem
en farvesymfoni.
Og som belønning får
han sig en kaffetår.
Den glade maler osv.

Hvadenten det er sommer med
en himmel ren og blå.
Hvadenten det er vinterdag
med tunge skyer på.
En maler han er altid klar,
og med en lille sang
han bøtterne og pensler ta'r,
og så går han i gang.
Se, højt fra stigens top
han fløjter byen op.
Den glade maler osv.

Leif Bredahl

Til min malerkone

Mel.: (refrain) Jeg har boet ved en landevej –

Jeg har levet mit liv med en pensel i hånd,
jeg har malet i tusinde hjem.
Fra min spand springer lyset fra regnbuens bånd –
Jeg bli'r glad, når jeg tryller det frem.
Som den lille mand går
jeg i solen, men får
også stormen at føle som rifter og sår, –
men jeg lever mit liv med en pensel i hånd,
jeg har malet i tusinde hjem.

Du har levet dit liv som min kone, min ven –
du er skipper på skuden vi har.
Hvis jeg tabte humøret, fandt du det igen,
var jeg rådvild, så vidste du svar –
det er hændt, du blev træt,
det har sket, du har grædt, –
på den reneste skønhed kan komme en plet,
men du lever dit liv som min kone, min ven,
du er skipper på skuden vi har.

Vi har levet vort liv malerkonen og jeg
mellem kunder og folk og besvær, –
du kan ta' telefonen og smile til mig,
mens du si'r: nej, han er ikke her!
Af og til kan vi li'
at slå fra og ha' fri,
at ta' hul på en flaske og kun være »vi«,
for vi lever vort liv malerkonen og jeg
mellem kunder og folk og besvær.

Men i aften, min pige, vi mødes igen
med de venner, der lever som vi,
vi vil glemme det hjemme og blot gi' os hen –
alt for snart er i aften forbi.
Jeg er stolt af dig, du,
du skal more dig nu –
vi vil løfte vort glas, jeg si'r: skål lille fru!
for i aften, min pige, vi mødes igen
med de venner, der lever som vi.